JAj

BEKEVERT

PÁRATLAN OLDAL - LXVI. évfolyam, 30. szám, 2022. július 29.

Orbán tusnádfürdői beszédének „a kevert fajú” népekről szóló része rendesen felkeverte a médiát s az internet világát. Szerinte mi nem vagyunk „kevert fajú” nép, nem is akarunk azzá lenni, mi „a saját európai otthonában élő népeknek vagyunk a keveréke”. A modern genetika nagy eredményéhez, hogy a Homo sapiens, tehát az emberiség őse egyetlen „faj”, már a migrációellenesség jegyében született fejtegetés kiindulópontja sem illeszkedik. A „keverésről” pedig a történeti kép is sokkal összetettebb.

Egy visszapillantást a félmúltba. Fajvédők nálunk is ébredtek és működtek a XX. században (a kimenetelt mindannyian ismerjük). A mindújra felbukkanó, fenyegető virulenciára felelt Illyés híres, *A faj védői* című verse, amely a magyar történelem nagyjainak és irodalmunk klasszikusainak arcvonásaiból olvasta ki az úgymond „fajkeveredést”. Zárógondolata megszívlelendő: „Belül épp ettől oly más s pompás a gyuromány, / mit kelt kovászod, páratlan Tekenő!”